

Zuzana Fousková

Paní Zuzana se narodila v rodině rumunských Němců. Ze svého dětství s biologickou matkou si mnoho nepamatuje. Vzpomíná si pouze, že žila ve vesnici, o níž se později dozvěděla, že se jmenuje Filitelnic a že leží v Rumunsku. Tato oblast byla obývaná až do konce II. světové války převážně Němci. Tady žila s matkou, starší sestrou Marichen a dvěma bratry. Otec zahynul pravděpodobně za války.

Rodina se na konci války přesouvala, mířila patrně do Německa. Tak se dostali do Velkých Losin, kde nějakou dobu pobývali. Tady dostala malá Zuzka horečku a sestra Marichen jí v noci nesla na zádech, aby našla pomoc. Tu jim nabídli lidé v domě, který snad mohl být zdravotní středisko a tam si Zuzku nechali. Marichen řekli, aby si pro Zuzku přišla druhý den. Během noci ale museli být místní obyvatelé evakuováni. Společně s nimi byla odvezena i Zuzka a Marichen ji druhý den již nenašla.

Z nemocničního ošetření si Zuzku vzala rodina Schmidtových. Tyto znala již z dřívějšíka, byli to původně jejich sousedé. Byli se sestrou domluveni, že si Zuzku nějakou dobu nechají u sebe a pokusí se ji dostat do Německa k matce, která nejspíš odešla již dříve. Zuzky se ujal jiný pár, mířící do Německa, aby ji tam předali matce. Když se chtěli v Šumperku zaregistrovat a vyřídit dokumenty potřebné k odchodu, odmítli úředníci malou Zuzku pustit s odůvodněním, že je potřeba nejdříve zjistit, komu vlastně patří. Proto byla dopravená do dětského domova v Šumperku, kde měla zůstat, než si pro ni přijde někdo z rodiny.

V dětském domově žila okolo dvou let, když se tam objevil manželský pár, který měl zájem o osvojení dítěte, nejlépe holčičky. Protože v domově neměli žádné zprávy o Zuzčiné rodině, nabídli ji k adopci. Zuzka nejdříve s odchodem z domova nesouhlasila, byla zvyklá na děti a nechtěla měnit prostředí, ale nakonec svolila a s manželi odešla. Ti si ji později adoptovali, převzala jejich příjmení Johnová a otec jí nechal vytvořit potvrzení, které uvádělo místo narození Velké Losiny. V dřívějších dokladech měla uvedeno – místo narození: neznámé. Otec Rudolf byl Čech, pracoval jako ředitel kina v Šumperku, matka pocházela ze Španělska a česky mluvila jen málo. Zuzka začala chodit v Šumperku do školy, učila se hrát na akordeón.

Její biologická rodina jí však nepřestala hledat. Přibližně v Zuzčiných třinácti letech se jim podařilo prostřednictvím organizace dceru najít. Matka s bratrem přijeli do Šumperku a chtěli, aby se Zuzka s nimi vrátila do Rumunska. To však odmítla, přestože ji matka nutila. U adoptivních rodičů jí bylo dobře, biologická matka pro ni byla cizí, vůbec si ji nepamatovala, navíc už zapomněla němčinu a s matkou komunikoval jen adoptivní otec. Také úřady přihlédly k jejímu rozhodnutí, vzhledem k věku si mohla sama zvolit, kde bude dál žít.

S rodinou zůstala Zuzka celoživotně v kontaktu. Posílali si dopisy, fotografie, později tam jezdila i na návštěvu. Rodina se nejdříve vrátila do Rumunska, žili opět ve městě Filitelnicu. Dům měl hospodářství a vinice. Mladší bratr zemřel na zápal plic a sestra Marichen s bratrem a biologickou matkou se později odstěhovali do Německé spolkové republiky. Zuzka si při návštěvách uvědomovala, jak by její život vypadal, kdyby u rodiny zůstala a jaké štěstí měla, že si ji právě Johnovi vybrali.

Zuzka vystudovala ekonomickou školu v Šumperku a pracovala jako sekretářka na MNV. V roce 1959 se vdala za Hynka Žáčka, se kterým měla dceru Zuzanu. Přestěhovali se do Bruntálu, kde žili v nově postaveném sídlišti. Manžel Hynek zahynul, byl pilotem letadla. Zuzka odjela se svou dcerou na Kubu, kde její adoptivní otec pracoval. Zůstala tam asi půl roku, cítila se tam šťastná. Po revoluci se znovu provdala za pana Fouska. Nejdříve bydleli v Bruntále, později se přestěhovali do Krnova. Pan Fousek zemřel v roce 2004. Zuzana Fousková se po jeho smrti vrátila do Bruntálu, kde nyní žije.